

Сусід по під'їзду Віталій Павлович довгий час псував нам життя. Його квартира знаходиться над нами. Людина він непосидюча, завжди кудись квапиться і, йдучи, забуває закрити водопровідний кран. Через його безпам'ятність нашу квартиру часто "підтоплювало".

Якось ми звернули увагу, що сусід кудись зник. Виявилось, що порушника нашого спокою поклали до лікарні. Йому необхідна була серйозна операція.

Увечері тато піднявся в квартиру сусіда, щоб довідатися, як його здоров'я, чи не потрібна допомога. Від Дар'ї Павлівни, сестри сусіда, батько довідався, що Віталію Павловичу для операції потрібна кров, яку повинні здати хтось із родичів або знайомих. "Але я за станом здоров'я не можу цього зробити", — сказала Дар'я Павлівна. Тоді тато запропонував допомогу і здав свою кров. От який у мене батько!

Того дня, коли батько здавав кров, його звільнили від роботи — він у мене слюсар-складальник вищого розряду. Я люблю, коли батько вдома. Але і вдома він

не сидить без діла. От і сьогодні став для чогось складати до сумки слюсарний інструмент. "Піду подивлюся, що там у нашого сусіда з кранами", — пояснив він. Сильні мускулісті руки батька спритно справлялися зі звичною роботою. З усього було видно, що батько не пам'ятав сварок із сусідом. Звичним рухом руки він відкинув волосся, що впало на чоло. Мама каже, що колір волосся в нас з батьком однаковий — русявий, тільки в батька воно густе, з рідкою сивиною. А ще мама говорить, що я дуже схожий на тата. У нього трохи довгасте обличчя; чоло високе, прямий ніс, на щоках ямочки. Він високий і від того, напевно, злегка сутулиться.

Тато завжди охайний. От і зараз, виконавши роботу, ретельно помивши руки, пригладив волосся, поправив сорочку. Сусідка промовила: "Я знаю від брата, що він причинив вам чимало неприємностей. Але ви не образилися, допомогли нам в біді."

Я вірю, що син ваш, коли виросте, теж буде дуже гарною людиною. Ви так схожі".